

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det er altid et godt formål at arbejde for, at folk tager stilling på et kvalificeret grundlag. Alt andet ville jo være tåbeligt.

Søren Kolstrup (EL):

Der er tre elementer i CD's forslag.

Det ene element vedrører ønsket om at skabe et rationelt bureaukrati. Man finder, at det eksisterende kontrolapparat er usammenhængende. Det er en diskussion, som Enhedslisten ikke har nogen speciel holdning til. Vi synes, at det nok primært er et regeringsanliggende, men vi er da med på, at man principielt godt kan komme med gode råd og vink til regeringen, hvad angår det her spørgsmål.

Det andet element er båret af den klassiske CD-teknologi-optimisme. CD er jo nok det parti i det danske Folketing, der mener, at de fleste samfundsproblemer kan løses ved, at man finder en ny teknologi. Det her forslag bærer også meget præg af den tankegang, hvor man siger: Vi skal have forenklet sagsbehandlingen, vi skal være på forkant med udviklingen, og den langsomme sagsbehandling er et meget stort problem, fordi de nye teknologier så hurtigt som vel muligt skal frem, så vi kan skabe et innovativt og konkurrencedygtigt miljø.

Det synes jeg jo sådan set kan være en meget klar tankegang, når man så netop har den opfattelse. Eller man kan sige, at den opfattelse jo forudsætter, at man synes, at det meste af bioteknologien er godt. Hvis man imidlertid har den opfattelse, som Enhedslisten har, at størstedelen af den nye bioteknologi enten er dybt problematisk eller direkte uacceptabel, så vil man jo nå til en anden holdning. Så vil man jo faktisk ønske, at sagsbehandlingen foregår meget langsomt, meget grundigt, og det hænger jo ganske enkelt sammen med, at jeg repræsenterer et parti, der principielt er modstander af enhver form for gensplejsning i det åbne land, og store dele af den genteknologi, som er knyttet til sundhedsområdet, er vi mere end betænkelige ved. Endelig kan der være gensplejsning i lukkede rum, som vi foreløbig kan acceptere.

Det sidste element er spørgsmålet om den brede debat. Der har vi en anden opfattelse af, hvorfor man måske ikke har så bred en debat som ønskeligt. Vi tror ikke, det hænger sammen med, at der ikke er mange høringer; vi tror ikke, det hænger sammen med, at der ikke står meget i aviserne. Jeg tror, at folk faktisk taler meget om

det. Problemet ligger snarere et andet sted, nemlig at vi hele tiden taler om, at vi skal forholde os til den her udvikling ved at risikovurdere den, og alt, alt for sjældent lyder spørgsmålet: Skal vi overhovedet have den her samfundsudvikling?

Og det næste spørgsmål er: Har samfundsbørgerne mulighed for ikke blot at tage stilling til spørgsmålet om, hvorvidt vi skal have den her udvikling, men har de mulighed for at sige fra over for den? Her har vi et grundlæggende demokratisk problem, for vi er involveret i et system – vi er f.eks. medlem af EU – hvor det er utrolig svært, faktisk umuligt, at få sagt fra over for den her udvikling. Så det mener vi er det dybeste problem i forhold til den brede debat.

Men samlet set vil jeg godt sige, at CD's teknologioptimisme på området forskrækker os så meget, så vi alene af den grund må sige nej. Hvis målet er at forenkle sagsbehandlingen, så kunne man måske trøste os og sige: Åh ja, men det kan faktisk godt være, som ministeren var inde på, at det her *udvider* sagsbehandlingen, og hvis ministeren havde ret i det, kunne vi måske være lidt mildere stemt over for forslaget. Men nu bliver jeg nødt til at lade forslaget ord stå til troende, og der står udtrykkelig: Formålet er, at det skal gå meget hurtigere, tjep, tjep, tjep, og der skal mere konkurrencekraft på gensplejningsområdet.

Så alene af den grund må jeg sige nej tak, selv om jeg har lyttet til ministerens argument.

Ole M. Nielsen (KRF):

Da Kristeligt Folkepartis ordfører, fru Tove Videbæk, ikke kan være til stede, skal jeg prøve at fremføre den krydsogtværs, som manuskriptet ligner. Jeg vil sige på forhånd, at den slutter med en ganske klar konklusion.

Beslutningsforslag nr. B 60 synes vi i Kristeligt Folkeparti er et sympatisk forslag. Vi har både noget positivt og noget negativt at sige om det. Lad mig begynde med det positive: At en eventuel ny bioteknologistyreelse skulle ligge under Forskningsministeriet synes vi i Kristeligt Folkeparti er en meget positiv idé. Det er langt mere hensigtsmæssigt, end det er i dag, hvor samarbejdsorganet BIOSAM ligger under Erhvervsministeriet. Problemet er, at man helt konkret blot kunne flytte BIOSAM over, hvor det hører hjemme, nemlig i Forskningsministeriet. Det ville være enkelt og ligetil.

Det siger sig selv, at en styrelse, et organ, et råd, et udvalg, som arbejder med forskningsmæssige problemer vedrørende bioteknologi,